

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 91/07
27.03.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Љиљане Ивковић - Јовановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Школа "ББ", коју заступа БА, адвокат и умешача на страни туженог ВВ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. број 4499/06 од 07.09.2006. године у седници одржаној 27.03.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. број 4499/06 од 07.09.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П. број 6535/05 од 04.04.2006. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи одлука Стамбене комисије од туженог од 19.12.1997. године о додели стана у Новом Саду, описано у овом делу изреке, као и одлуке Школског одбора туженог од 16.02.1998. године, којим је одбијен приговор и потврђена првостепена одлуке комисије, одбијен је у целости. Другим ставом изреке тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове поступка од 124.200,00 динара и умешачу у износу од 99.000,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж. број 4499/06 од 07.09.2006. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена и решење о трошковима поступка је укинута, док је првостепена пресуда у преосталом делу, којим је одбијен тужбени захтев тужиље, потврђен. Трошкови одговора на жалбу нису досуђени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП-а, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде на коју овај суд пази по службеној дужности, а ни повреде поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на које се указује ревизијом, јер побијана пресуда садржи разлоге о свим одлучним чињеницама сагласно утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку и изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, у поступку расподеле спорног стана, по одлуци о расписивању конкурса од 15.09.1997. године, Стамбена комисија туженог је 19.12.1997. године донела одлуку којом се наведени стан додељује овде умешачу ВВ, као првој на утврђеној ранг листи. Приговор тужиље на одлуку стамбене комисије, одбијен је одлуком школског одбора. Тужиља је у току поступка расподеле, као и сада у парници, оспорила додељене бодове умешачу по основу стамбене ситуација, којој је по овом основу додељено 80 бодова, као запосленом који живи код родитеља брачног друга у безусловном стану. Тужиља налази да је умешач стамбено обезбеђена, јер је њен супруг закључио купоподајни уговор 06.08.1984. године са Стамбеном задругом „___“, којим је купљен двоипособни стан ГГ у ДД.

Оцењујући законитост оспорене одлуке и спроведеног поступка расподеле стана, првостепени суд је утврдио да је наведени стан у коме живи умешач, купио ТЂ, отац супруга умешача, и то искључиво од својих средстава, а да је уговор на сина гласио због тога што је син био члан Задруге, а отац није био насељен на територији Града ДД, односно, живео је у селу у близини ЕЕ. ТЂ је по утврђењу судова, овај стан купио да у њему живе син и кћерка, док се школују у Новом Саду, а када су 1992. године избили ратни сукоб, са женом је дошао да живи у ДД, када је решио и правни статус овог стана, пресудом на основу признања од 11.05.1993. године у предмету П. 3591/03. Како је конкурс за расподелу стана расписан готово 4 године после доношења ове пресуде, нижестепени судови су закључили да располагање супруга умешача на овај начин није извршено у циљу „изигравања конкурса“, већ да би се постојеће фактичко стање ускладило са правним. Сагласно наведеном, нижестепени судови су оценили да је умешач правилно бодован у расподели, као запослени који живи код родитеља брачног друга у безусловном стану.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили захтев тужиље за поништај оспорене одлуке, дајући за такву одлукву разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Оцењујући законитост одлуке на коју се односи тужбени захтев у овој парници, а имајући у виду одредбе Правилника туженог о решавању стамбених потреба радника, нижестепени судови су утврдили да је стамбена ситуација умешача, као један од релевантних основа за доделу стана, правилно оцењена и бодована у поступку расподеле стана. Наводима ревизије да је супруг умешача био власник стана који је пренео на оца, у намери да омогући умешачу учешће у расподели спорног стана, оспорава се утврђено чињенично стање из којих разлога се сагласно одредби члана 398. став 2. ЗПП, ревизија не може изјавити. Неосновани су наводи тужиље да нижестепени судови нису оценили правилност бодова који су њој додељени од стране Стамбене комисије и са којима се нашла на четвртом месту ранг листе. Наиме, првостепени суд је, као и другостепени, оцењујући наводе жалбе, утврдио да је тужиља правилно бодована у погледу радног стажа (за 11 година признато јој је 22 бода), а по основу значаја радног места, додељен јој је максималан број бодова.

На основу члана 405. став 1. и 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РР